

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati na uredništvo — naročnino, reklamacije in vse administrativne stvari pa na upravništvo v Ljubljani. Učiteljska tiskarna, Frarčičanska ul. 6/I. Vse pošiljke je pošiljati franko. Reklamacije so proste poštne. Rokopisov ne vračamo. Telefon uredn. 312.

UČITELJSKI TOVARIŠ

Stanovsko političko glasilo UJU. - Poverništvo Ljubljana

Izhaja vsak četrtak. Naročnina znaša za neorganizirane 40 Din, za inozem. 60 Din. Posamezna šte. 1 Din. Članstvo „Pov. UJU — Ljubljana“ ima s članarino že plačano naročnino za list. Za oglase in reklamne notice vsah vrst je plačati po Din 2:50 od petih vrst. Inzeratni davek posebej. Pošt. ček. ur. 11.197.

Pred državno skupščino UJU v Subotici.

Še nekaj dni nas loči od glavne skupščine UJU, ki se vrši dne 27., 28. in 29. t. m. v Subotici.

Zbrali se bodo delegati vseh okrajnih učiteljskih društev v državi, zastopniki vseh poverjenštev UJU in ves glavni odbor, t. j. vodstvo UJU, ki bo predložilo poročilo o delovanju v prejšnjem letu, katero bodo potem delegati presojali in izrekli o njem svoje mnenje.

Na dnevnem redu skupščine je tudi razprava o projektu zakona o narodnih šolah, o reformi učiteljske in nadaljnji učiteljski izobrazbi ter o nadzorstvu in nadzornikih.

Troje važnih razprav, katerih prvi dve sta vsaka sama zase toliko važni, da bi zahtevali vsega časa, ki se bo porabil za skupščino za temejito obdelavo enega ali drugega vprašanja.

Toda čas je kratek, vprašanj pa premnogo, o katerih se ima razgovoriti in do katerih ima zavzeti svoje stališče učiteljsvo.

Niž manj važna od teh vprašanj so organizacijska vprašanja, ki imajo utrditi našo organizacijo na znotraj in jo izpopolniti. Kakor glede notranjih razmer naše organizacije potreba se izpopolnitve, v prvi vrsti pa enotnih naziranj glede te izpopolnitve.

Organizacija deluje, stori mnogo, a prepričani smo, da bi lahko dosegla še mnogo več in bi delovala lahko še precizneje, samo treba bi bilo aparat izpopolniti. Vprašanja našega stanovskega tiska se še nismo lotili, pustimo, da se razvija samo in vendar je to prva in glavna gonilna sila vsega našega aparata.

V prejšnjem letu smo imeli izmeno v predsedstvu. V Beogradu, v naši cen-

trai, so se razpalili duhovi tako daleč, da sta si demokratiški učiteljski klub in radikalni učiteljski klub osnovala celo vsak svoje glasilo, »Slobodni Narod« in »Svetlost«, v katerih so se razpravljale političke strankarske strasti in se je naša stanovska in strokovna vprašanja presojala le s političko strankarskega vidika. Da se je izvršila strankarsko politička zloraba naše organizacije in centralnega organa, je dognana stvar in zato je bila izprememba potrebna in umestna.

Treba je bilo, da so se postavile na čelo naše organizacije vodilne osebe, ki so se čutile v prvi vrsti kot stanovske in strokovne osebnosti in so umele tolerirati tudi druga političko-strankarska naziranja in prepričanja ter so varovale strokovni značaj naše organizacije, upoštevajoč, da združuje naše Udruženje članne raznih naprednih političko-strankarskih frakcij na stanovski in strokovni platformi in zavedajoč se, da se mora pridobiti članstvo vseh teh frakcij, da se bo vsaka pri svoji stranki zavzemala za skupne stanovske in strokovne dobrine in skupna, v UJU skupno ugotovljena stanovska in strokovna vprašanja.

Priti moramo tako daleč, da se bodo vsi naši člani čutili v prvi vrsti stanovske in strokovne osebnosti in bodo tudi pri svojih strankah skušali dosežati, da se bodo naša stanovska in strokovna vprašanja presojala s strokovnega in ne zgolj strankarskega vidika, kar je često v škodo pravi rešitvi.

Pričakujemo, da se bo v tem pravcu razvijala tudi predstoječa skupščina, ker zavljanje v druge smeri bi skupščino le oviralo pri njenem delu in bi slabilo njene uspehe.

Nujne izpremembe vladnega projekta šolskega zakona.

(Učit. društvo za Mežiško dolino o vladnem projektu osnovnošolskega zakona.)

Zaveš prevažne nacionalne naloge, ki jo izvršuje šola in učiteljstvo na naši meji, nam nalaga dolžnost, da še enkrat z vsem poudarkom opozorimo na nekatere točke, določbe in hibe v vladnem projektu osnovnošolskega zakona, ki lahko postanejo usodne za razvoj vsega našega podeželskega, zlasti pa še obmejneg šolstva.

I. Od osnovne šole vobče, posebej pa še od obmejne šole se zahteva, da vzgaja mladino k državljanstvu in narodni zavesti in polagaj duhovne temelje vsemu kulturnemu in gospodarskemu napredku naroda. Te svoje naloge pa ne izpolni šola nikdar in pod nobenim pogojem, ako sprejme deco z dovršenim šestim in jo odpusti z dovršenim dvajnajstim starostnim letom. Vzemite šoli možnost vplivanja na zrelejšo deco in vzeli ste nam glavni pogoji za uspešno

izvenšolsko delo. Šola, ki prepušča dvajnajstletno deco njeni usodi, ni vredna denarja, ki se zanjo trosi. Kdor jo zagovarja, naj nam več ne govori o napredku, o narodni vzgoji in izvenšolskem delu učiteljstva. Pri skrajšani učni dobi moramo brezpogojno zahtevati, da se vstop v šolo vrši v zrelejši dobi pri šestletni šoli z dovršenim osmim letom. Tu ne moremo in ne smemo popuščati.

II. Vladni projekt ne vsebuje ničesar, kar bi olajšalo položaj učiteljstva na obmejnih šolah; nasprotno on naravnost zapostavlja enorazrednice, najštevilnejši tip podeželske in obmejne šole, ker učiteljem na njih niti ne priznava upraviteljske doklade.

Šolskega vprašanja na naši meji ne smatramo kot rešenega, dokler ostanejo te šole kazenske ščacije za učiteljstvo, dokler ne prodre spoznanje, da mora

tam, kjer ima narod eno samo šolo, biti ta čim vzornejša urejena in učiteljstvo na njih po svoji splošni in strokovni izobrazbi čim bolj kvalificirano, dokler se ne zavemo, da je nezdravo in nedemokratično, ako država izdaja sorazmerno s številom prebivalstva za šolanje mestne dece najmanj desetkrat toliko kot za šolanje kmetске.

Zato stavljamo upravičeno sedeže zahteve:

1. Člen 40, uradniškega zakona se naj prenese v osnovnošolski zakon s točnejšimi določbami glede predvidenih ugodnosti in s posebnim ozirom na obmejne enorazrednice.

2. Spremenijo se naj one točke v zakonskem projektu, ki nalagajo kmetiskim občinam razna šolska bremena vsaj v toliko, da prevzame država one izdatke, ki jih je pri nas že dosedaj nosila, predsvem izdatke za upraviteljske doklade, ker te doklade bi majhne kmetске občine neprimerno težje obremenjevale kot mestne. Nič boli ne otežuje našega položaja na kmetih kot gmotna odvisnost od občine. Upraviteljska doklada se naj zviša od predvidenega beraškega zneska vsaj v toliko, da bo predstavljala skromno odškodnino za upraviteljsko delo ter se prizna tudi upraviteljem enorazrednic. Nadalje se država ne okoriščaj z bremenimi, naloženimi kmetiskim občinam in ne odtegui najemniške vrednosti naturalnega stanovanja od učiteljeve stanarine, tako da ostaja učitelju samo odij, da ima občina radi njega izdatke.

3. Učitelju v selu se prizna vsaj ena ugodnost, ki bi napram ugodnostim mestne službe v resnici kaj zalegla. On imej, ako je poročen in stalen, pravo do primerno velikega zemljišča za vrt in sadonosnik. Zakon naj določi minimalni obseg tega zemljišča. Upravičenost te zahteve utemeljuje že sama očitna potreba, da imej učitelj, živeč in delujoč med kmetiskim narodom priliko, da se vsaj v eni panogi kmetškega gospodarstva lahko praktično udeležuje.

4. V zakon se naj sprejmejo določbe, ki bodo omogočile ustanavljanje kmetijsko-nadajevalnih šol in tečajev, njih vzdrževanje iz državnih sredstev in

ustanovitve inštitucij za strokovno izobrazbo učiteljstva, nadalje določbe, ki bodo nalagale šolskim oblastim in korporacijam v breme državnega proračuna skrb za podvig šolskega vrtnarstva. Višje strokovno izobraževanje za učitelje (višja pedagoška šola) ne imej samo namena, odtegovati nadarjene učitelje podeželski šoli in jih usposabljaati za meščansko šolo in upravno službo, ampak ono bodi tudi in predvsem namenjeno izobrazbi učiteljstva za kulturno poslanstvo med kmetiskim narodom.

5. Krajni šolski odbori, sestavljeni po določilih vladnega projekta, bi bili po večini zelo konservativne korporacije, ki bi se čutile v prvi vrsti poklicane zastopati gmotne interese politične občine, ne pa kulturnih interesov šolske občine. Ker na drugi strani že najnujnejši šolski izdatki močno obremenjujejo majhne občine, ni pričakovati niti po preteku desetletij, da dobimo po vseh kmetiskih občinah potrebne šolske zgradbe in analfabetizem bi še dolgo cvetel v naši državi. Zato naj bi prevzeli bremena za šolske zgradbe, za nakup šolskega zemljišča in za večja popravila srezli. Sreski šolski odbori, ki jih danes v zakonskem projektu pogrešamo, bi lahko postali najiniciativnejši šolski in prosvetni činiteљи na meji in bi bili krepak protiutež pretiranemu in nezdravemu birokratizmu, ki bi ga uvajal zakon v oblik vladnega načrta. Ti sreski šolski odbori bi prevzeli tudi posle, ki se pod nobenim pogojem ne bi smeli nalagati krajnim šolskim odborom, kakor nalanjanje denarnih kazni roditeljem radi neopravičenih šolskih zamud njih otrok. Oni bi razbremenili tudi oblastne šolske odbore in prosvetne oblasti, da ne bi izgubili pri množici malenkostnih poslov možnost iniciativnega in velikopoteznega dela za prosopeh šole in prosvete.

6. Zakon naj ne uresnuje po nepotrebnem možnosti izbora dobrih sreskih in oblastnih šolskih nadzornikov s predpisi o njih diplomski izobrazbi, ki v prav zadnji meri odločuje pri kvalifikaciji za nadzorniški poklic v katerem pomenja osebnost in praktična izkušnja več kot vse drugo.

Vestnik meščanskih šol.

—e Meščanska šola v Slovenjgradcu. Ponavljalni izpiti čez vse štiri razrede se vrše dne 24. avgusta. Izpiti privatistov čez vse štiri razrede se vrše dne 25. avgusta, končni izpiti pa od 26. do 31. avgusta. Vsi izpiti se prično ob 8. uri. Vpisovanje se vrši dne 1. septembra od 8. do 12. ure. Učenci, ki vstopijo na novo, morajo priti v spremstvu star-

šev ali njih namestnikov ter prinesiti s seboj zadnje izpričevalo, krstni list in izkaz o cepljenih kozah. — Ravnatelj.

—c Za meščansko-šolske učitelje je izšel poseben »Ročni katalog« z zapisi kom samo za posamezne predmete za 200 učencev. Pri naročilu teh katalogov naj se pripomni »za meščanske šole« ali samo »za posamezne predmete«. Naroča se v Učiteljski tiskarni v Ljubljani.

Pristopite k „Jugoslovenski Matici“.

da znaju, razgovaraje se izmedu sebe i razbirati da li je ko n. pr. putovao u koji kraj ili mesto u tome slivu. Možda će ko znati koju priču ili pesmu ili događaj koji se desio u kom kraju tog sliva. Zatim će i učitelj upućivati decu na članke iz čitanke ili udžbenika ili kakvog dečjeg lista gde se može naći materijala za razgovor na času.

Pored literature, koja je na meti u školi, izloženi su na vidnom mestu prirodni produkti tog kraja, razne slike, stereoskop i dr. što predstavlja karakteristične stvari u tome slivu i t. d.

Na času ima nastavnik samo da ispituje decu o svemu što ona znaju i što su sama naučila i da odgovara na njihova pitanja. Zgodnim načinom učitelj će skretati učenika pažnju da kazuju i ono što ona znaju ali se nisu setila da kažu. Posle će on sve to da sistematizuje i primeni.

Na isti način može da se postupa i pri predavanju istorije (zgodovine), veronauke, očigledne nastave (nazorni nauk), računa, geometrije, crtanja (risanja) i ručnog rada.

Gradivo potrebno za razrađivanje predmeta na časovima mogu i treba da zbiraju sami učenici ranije, pre časa na kome će se predavati. Za crtanje učenici će spremati predmete iz svoje okoline i geometrijske oblike i crteže, hartiju i t. d. a tako isto i za ostale predmete potrebne crteže, modele, priče i t. d. Ako učenici nisu još dobro savladali čitanje mogu im stariji čitati ili pričati (pripovedovati) što iz pročitane o predmetu. U razredu se samo dopunjava, objašnjuje ono što ne razumeju.

Škola po sistemu gde Porthurst podeljena je na t. zvane »laboratorije« za svaki nastavni predmet. To su sobe ili učionice snabdevene svima »potrebnim« sredstvima za dotični predmet, knjigama i ostalim potrebama i svaka je takva soba poverena nadzoru jednoga učitelja. Za vreme koje je određeno za rad učenici - ce jednog istog razreda rasporede se u grupe po predmetima koje želi koji učenik da uči i idu u »laboratorije«. N. pr. jedni idu u laboratoriju pa prirodne nauke (prirodnoznanstvo),

LISTEK.

MIH. M. STANOJEVIĆ:
Daltonski školski sistem.
(Referat na V. pokr. skup. Pov. UJU — Ljubljana v Šošanju.)

(Dalje.)

Sve što je potrebno za neko predavanje treba da je na meti u školskoj učionici ili »laboratoriji« — pre određenog časa. N. pr. učenici imaju da uče prema rasporedu u četvrtak o mački. Več s ponedeljka je u školi obešena na zidu slika mačke. Deca će je čuteći posmatrati; za vreme odmora izmedu sebe razgovaraje o mački, o kojoj će učiti u četvrtak; kod kuće će pitati roditelje, braću, sestre ili koga bilo da im kaže šta o mački o kojoj će oni učiti u školi; tražice mačku da je vide, da se igraju s njom, da je posmatraju, molice da im kogod priča kakvu priču o njoj i t. d. Zatim čitaće što iz koje knjige na koju će učitelj skrenuti

pažnju da ima da se čita o njoj. Kad bude čas o predavanju te metodeke jedinice deca će pričati sama sve šta ko zna o mački. Jedno drugo dopunjavaje, ispravljaće, takmičiće se, pitati učitelja i t. d. a učitelj će to sve analizovati i sistematizirati dok se ne postigne željeni rezultat koji je došao samoradnjom.

Dakle suština je ovog metoda kao što sam napred kazao samoradnja. Učelnik se sam uči i sam radi. Učitelj ima samo da rukovodi i upućuje a pomaže samo onda kad učenik traži njegovu pomoć ili oseća potrebu nje.

Uzmimo jedan primer iz geografije. Na redu je n. pr. da se uči izvesnog dana o slivu Dunava. Na 2—3 dana pre toga predavanja obešena je o zidu karta sliva Dunavskog. Deca imaju sama da posmatraju teren, da čitaju planine, reke, gradove, obeležavaju granice, i da do određenog dana za predavanje upišu sama u svoje vezbanke šta misle da treba kazati učitelju o tome slivu. Za to vreme ona će i raspitivati se o tome slivu kod poznatih da li bi im oni mogli kazati što treba